

ĂRIPI ROMÂNEȘTI

Director: Comandor asistent
AL DEMETRESCU

ZIUA AVIAȚIEI
20 IULIE

995

995

20 IULIE 1944

ANUL III Nr. 20

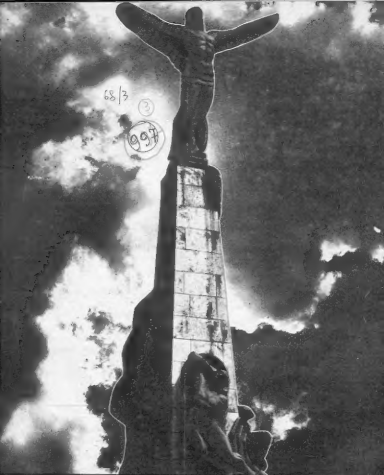
IN AȘTEPTAREA INALȚĂRII

LEI 20

▲ HOSKIOR CRANIC

[illegible]

(Continued on p. 34)

LA 20 IULIE SBURATORII ȘI-AU SĂRBĂTORIT PATRONUL ARMEI LOR PE SF. ILIE PROOROCUL
SĂRBĂTORIREA S'A DESFAȘURAT ÎNTR-UN CADRU SOBRU, EA FIIND PRILEJ DE
CINSTIRE A CELOR CE S'AU JERTFIT PENTRU PATRIE, ÎN LUPTE GRELE, DAR VICTORIOASE.
FAURIND AVIAȚIEI NOASTRE UN TITLU DE GLORIE NEMURITOARE.
ÎN AER, SBURATORII NOSTRI AU ONORAT ZIUA SFÂNTULUI ILIE CU RAPAIT DE MITRA-
LIERE ȘI TUNURI DE BORD, CU VICTORII AERIENE ȘI DOBORÎRI DE AVIOANE INAMICE, ASA
CUM DE ALTFEL O FAC ZILNIC DE MAI BINE DE TREI ANI!

REVISTA „ARIPI ROMÂNEȘTI” ÎNCHINĂ N-RUL FESTIV DE AZI BRAVILOR AERIEȚI CE LUPȚĂ PE FRONT
SAU ÎN INTERIOR ȘI SE ÎNCLINĂ CU SMERENIE LA AMINTIREA VEȘNICĂ A CELOR CE AU PIERT!

Ad. av. Mihai Gh. se prezintă
într-un grup de bombardieri.

D-1 General Comandant Gh. Zărescu,
Ministrul Aeronauticii, însoțit de d. Gh. Gh.

C-1000 Ioncu Em. în inspecție în
un grup de vânătoare, pe front.

Un submarin rusesc s-a scufundat. Un hidro-
avion de reconștințare român descoperă
la câțiva zile. (S. M. P.)

Un braț pilot de vânătoare: Ad. av.
Moldoveanu (S. M. P.)

Comandorul: doi piloți de vânătoare
moșnezi. (S. M. P.)

Totdeauna în fața: un grup de vânătoare
de vânătoare. (S. M. P.)

Aripi

Ad. av. Zărescu și Ad. av. Moldoveanu,
brați de vânătoare (S. M. P.)

68/5

③

999

24

la stipe de repaus!...
(S. M. P.)

...mănești în luptă

...vitoare în un lăz confuziōn.
(S. M. P. - Redacțiō 1.)

Depă lăpă (Foto Cōstic Georgescu)

Discretacii usul bulăsti de a. n. care opăc
ferec de aviațiō. (S. M. P.)

Cu un pântec numai nervi — ca un mînz odihnit, nutrit și adăpat — așa cum arată la înfățișare adjutantul aviator Filipeș de la escadrila de luptă, care ne-a pus la dispoziție un „38” pentru toate deplasările noastre pe front, până și mult adoratul meu coleg Gion are curajul să se avînte și la grupele — ca numai la figurat, adică „inspirativ” — spre albastrul acestui matinal și răcoros senin.

Întâi decît cu pletele lui eroinești de la vînt, iar în butoiar cu blocul, creionul și guma — el îi știe caucioș — gata să călărească parapetul din stînga carlingei.

La postul de comandă al avionului, locomotivă mecanică Remus Marin — o veche, prea veche cunosință a mea — îndesămînd trei servanți să deslănșeze mai energic manivela demarorului...

— Contact! gădăie un servanț.

— Contact! replică scurt locomotivă din carlingă și acționează repede, tot mai repede, mîșcămîșche-ul avionului. Elica se repede odată înainte și circular, motorul trage trei salve de gaze și apoi vîntul lui năpranic cuprinde într-o vijelie pe cei trei servanți, măturînd vîrtoz larba cîmpului. În clipa următoare, oculul dela bord a rodus motorul, strînuind căsă putere deslănșușă... A coborît, mulțumit de rezultat.

Filipeș, adjutantul Filipeș, la loc în carlingă... Gion la mitralhor, eu la observator... Capotele jos și... așa, dintr-o dată, cu vîntul în față, ca la carte, avionul se repede peste cîmp, permițînd să înghită kilometri și secunde cu o furie tot mai crescîndă... Apoi desprinderea de pământ, plătirea... Un cabral vîltoarec vînt pe stînga, un tur de aerodrom și... pe direcție, spre aerodromul grupului de asalt comandat de căpitân-comandorul Botez, cu care avasemem plicieria, cu călăra lui în urmă, să lucreze în atmosfera de propagandă printre elevii școlilor secundare din țară.

Saltul la noul aerodrom a fost scurt... Când să luăm mai bine înălțime, aterizam... Un cîmp întins, aer de argie vîltoarec, ne-a primit neobișnuit și fără bătăi. Aerodromul, neapăs de vînt, adăpătea unul din cele mai bune, dar poate cel mai

SBURĂTORII „LA EI ACASĂ”

de LADMISS ANDREESCU

Desene de GION

CENUȘĂREASA DEPE LINIA FRONTULUI: AVIAȚIA DE ASALT ȘI CEI CARE FAC ȘI TAC: STUȚIȘII

puțin știut, grup de aviație asalt. Cobor, într-un salt pe care iubesc să-l fac cu o oarecare alură de sportiv și-mi rotește ochii peste întinderea cîmpului, peste avioanele care stau gata în orice clipă să se rupă de pământ și să se reverse peste liniile dușmane cu tornadele de foc ale armelor de bord și ale bombelor.

Îată, dar, ne aflăm la cenusăreasa artileriei noastre. Aviația de asalt, tot atât de muncită ca și celelalte categorii de aviație, nu se bucură aici de gloria avioanelor doborîte în luptă — ea vînzătorii — nici de biruința asupra obiectivelor distruse în interiorul inamic — ea bombardierii, — nici cel puțin de satisfacția veștilor aduse din liniile dușmane: ca observatorii. Aviația de asalt, expusă din greu tirului dușman pentru trebuie să zboare adesea la fruntea luptei, în gara focului advers, deslănșat din pînă asupra ei, are greaua misiune de a mitralia la sol liniile și coloanele inamice. Singur la bordul bimotorului său, pilotul dela asalt nu trebuie să se teamă de izolul de guri de foc deslănșat împotriva lui de pe pozițiile dușmane pe care el are misiunea să le mitralieze.

Îmi propunem comandantul acestor

brav grup de asalt cazuri cînd sburătorii de-ai noștri s'au întors cu 50—60 levituri de glonț sau de schije la avion... și totuși s'au întors. Unii din ei lefeti, alții rîniți... Durează însă este că sunt destui și aceia care au rămas în sburatul de vînturi al glonț, cu fața spre dușman, cu artele pebăușite și strivite sub greul focului dușman. Glorioșii noștri sburătorii dela asalt se elocust, în zilele de mare efortescență pe linia frontului, peste cîinci, șase și chiar opt sburări la inamic, pe zi. Sunt pîlei care au peste 400 înălțări. Grupul a aruncat asupra dușmanului focul a peste două milioane de cartuşe... Cîit despre țevile de bombă îngroșate în arma monolit, măturătoare ce le-am văzut cînd, în orice caz, și aceasta era impresionantă.

Cine, din marea publică românească cunoaște aceste brave? Mă întreb eu un fel de melancolic anestezic al mîndriei de a fi român ca și ei, ca sburătorii dela asalt.

M-arunc o privire spre lăcră, salteaua de lăcră noi. La marșul ei, un grup de 8—10 copii mici, de 6—12 ani, „Se joacă”, m'am pîndit. Dar cînd am fost aproape de ei, din pîmîntul lăcră de soare, s'au ridicat

68/7

③

1001

1001

6

Un braț pierit din grupul de acțiune
se întindea către el dintr-o mână în
cealaltă.

(S. M. P.)

un trop breznat de om, cu părul
ciuful, cu nas obraznic, cu ochelari
de soare...

— Ce faci aici tanășule? în-am
mărat.

— Fac școală cu ei, mi-a răspuns
râzând, un adjutant pilot în ținută
de... plaje. Le povestesc de ale noastre,
de cele sburlătoare... Într'ade-
văr băieții, cât aște puscoci, erau
murai ochi și urechi.

— Dar țetelul?

— Și lor... Uite la aste — și-mi
arată o codagă de vreo 10 ani —
zice că vrea să calce pe urmele Sma-
randei Brâncu...

Fata zâmbește cu ochi îndrăzneți
și confirmă cu capul...

În toată duratăa noastră opere o
mașină masivă, apoi o alta, mai
trecă. Alături plutonierul Sava Ion,
cât și șeful celălaltei mașini pe
nume subdit Pavelescu Gh., se arată
bucuroși de viață. Ne suim în ma-
șină și după o fugă prin colbul
unei șosele adâncă de copaci, ne oprim
în mijlocul satului, la școala
primară. Aici dăm pipet cu loca-
mentul ex. Școala, cărui li aducem
vestea că s'a aprobat ordinul „Mi-
hai Viteazul”. Priveste la noi neîn-
credător, dar după ce reștim cu
mai multă convingere vestea, se
bucură ca un copil. Glen încearcă
să-i mîndă caricatura. Școala prin-
de de veste și fugă. Colegul meu li
declară ritos că ori cu voia lui, ori
fără ea, noul cavaler tot va fi prins
în vârful eronomal, lucru care s'a
întîmplat înlocual, desaltel. Lângă
ei, subit av. Măstureș se arată și el
refractor eronomal lui Glen, dar a-
tîi vede de treabă, nevoind să
fice de protestele bravilor noștri a-
sultati.

După ce schimbăm câteva vorbe
cuvinte de bună vedere, mașina ne
poartă spre comandamentul grupului,
pe care li aflăm gata de a pona pe
seară...

Ați făcut foarte bine că ați dat ve-
la noi, ne înțelegem ei... veți
vedea, veți auzi lucruri care, pe mine
comandantului lor, mă uimesc și mă
încântă... Iată, vă fac o mărtu-
rire. Eu sunt profesor de o vîrstă

întreagă, dar mărturisesc că epila-
tul copilor acestora, fără margina,
împereșceți, genove, ne învață pe
toți o altă școală, reconfortantă,
care ne este predată după vreau
manual, după vreo metodă... școala
bravurii.

Luăm un pahar cu vin... apoi
porțim înapoi, la sediul unității:
școala.

Aci găsim o droaie de sburlători.

Iată pe căpitănu l' Eftimopol Ion,
îmalt și sigur de ei, pe alii Dumitru
Ion, tînăr și svelt, pe alii Antonescu,
purtînd o capelă model propriu, pe
it. Marinescu unul din cei mai
briți sburlători ai unității care, cu
un timp în urmă, debortî fiind de
inamic în linile lor a fost salvat sub
un turec de foc dușman, de un sbur-
lător german care a aterizat lângă
ei, pe adjutantul Bulbac Trifan, care
și el fiind debortî în două liniiilor
dușmane, a ieșit și s'a ajuns la ei
noștri după patru zile și patru noți
de fugă, făcînd și nebriet, pe adju-
tanti Zamfir, Marinescu Dumitru,
Burcea Gh., Anghel Vasile, Apostol,
Marinescu Jean, Iancu D., toți piloți
cu teci de mîsură la inamic, cu piep-
turile lor voinice pline de cele mai

mari decorații de război române și
germane.

Li privesc pe toți cum se îngrămă-
desc peste Glen și far mare har
într'aceste exagerate conturate în
asemănător lor... Sunt tineri,
sîmblozi, suși luptători... Iată rîc
ochii și înima mea își strigă multu-
mirea. Cu ei? Dar care neam să piară
cu asemenea exemplare de oameni?

Grupul de acțiune... o techeare de
oameni unitari, o unitate de sbur-
tori perfectă... Morții lor le sunt în-
demn, rîniții lor pîlă vie, avioanele
lor, unelte războiului și victoriei
românești.

Se însera. Un soare imens și roșu
se prăbușea spre Apus, peste coa-
mele Carpaților... Pilotul nostru, ad-
jutantul Filușă, ne aduce aminte că
trebuie să plecăm... Ne desprîm de
aceti soini cu regretul de a nu po-
tea să răm mai mult între ei și cu
nădejdea că ne vom revădea pe eu-
rînd.

Cînd am decolat, soarele sîrta
picul Ceahlăului.

Noaptea o facem tot la vîntători
grupului Șerbăneșcu. Ne înțocm
seara cu locuri. După ce și adj. Muce-
nol, la care dormim,

Cpt. ex. Eftimopol

Lt. ex. Măstureș

ex. Petrescu Ion

Slt. ex. Antonescu

Adj. ex. Bulbac Trifan

Inspectarea bombelor pe câmpul de aviație

Dimineața eram pe aerodrom de unde sora prînz decolăm spre grupul de bombardament în picaj — Stukas — al căpitan comandurului Francisc Galena. Gînz va sosi mai tîrziu cu o mașină care aducea acolo. În mijlocul cîmpului de șosei, departe de orice vîst citadin, echipa de testare pentru astași a talentatului actor Piu Mironescu.

Cînd am coborît din avion m'a înfrîngînat așteptarea imensitate a unui aerodrom presărat, cu rîndurile, de avioanele noastre de bombardament în picaj. Pe o margine a aerodromului, între lînză de salcîmi, corturi de unități. Între ele, cealaltă comandantului, marcat cu o siglă în roșu. De dincolo de cîmp, dintr-o vale, sîc capete înecătoare, țevile tunurilor de a. a., gata să-și prelungească spre înaroc perbele lor de flăcări și moarte.

Gînz pe comandorul Galena, comandantul grupului dela infanteria lui. Un om înalt, cu nasul puțin acviline, cu o vorbă bine timbrată și plină de voce bună, impunător, fîcș a fi rigid... Înt povestește fapte de

ale înabaterilor săi. Li aduc vestes sprobări ordinului „Mihai Viteazul” pentru locotenentul Cezar D. din grupul său... Se bucură sincer...

Dar pentru că în carină nu putem sta, mă invită în cortul său... simplu, soldătesc...

— Așa o dădăm mai bine de doi ani... Răstii înși tră se pîng. Se dimpotrivă sunt nemulțumiri cînd lîncezesc. Pentru ei tot rostul vîntu este acolo... și-ai arăți dincolo de Zenit — spre nord-est — un orizont peste care lîncezesc liniile de-a-mîna.

La pepete grupului — instalată desul de confortabil în conacul unei moși de tradiție moldovenească — canoec pe mai toți sturătorii grupului... O cunoștință repede, neapăsătoare... Toți sunt numai, ochi vii, nervi dinamici, viață, energie... După ei, pe îndelepte, vom vorbi cu alt prilej, cînd li vom putea prezenta mai mulțumitor altă pentru mine, ca scriitor, că și pentru ei, ca bavi apărători ai cerului românesc.

După masă, comandorul Galena, cu un grup de sturător ne pîrșesc

într-o misiune de serviciu. Ne întoarcem la aerodrom... Nu peste mult timp își fac apariția și actorii lui Piu Mironescu. În câteva minute scena este învecinată pe pînduri, între niște avioane... Programul — cu numere ușoare de acrobăție, dans, scheciuri, scenete — se scurge într-o velleie care descreștește odată mai întunecate frunzi...

După program, la avioane... Pilotul, cu Gînz la spate, aruncă avionul într'un picaj perfect reglementar, care însă îl emoționează pe braviul mea camarad de redacție...

Apoi, țările aerodromului grupului de vînzătoare...

A doua zi dimineață un avion I. A. R. 33 pilotat de adjutantul Calotă, după un șor fără peripeții, avea să se lase în pe un aerodrom din preajma Capitalei...

Era o zi călduroasă... și redacția se aplecă...

— Ești frate Gînz?

— A fost stranie bălăstule... Și o să mai poftim și altădată...

LADMISS ANDRESCU

1.43. Mironescu

2.41. Calotă

3.40. Andreescu

4.40. Mironescu

VÂNĂTOAREA DE NOAPTE

Când amurgul însăgeșea de ultimele raze ale soarelui se lăsa învâlmăd Capitala într-o noapte ușoară de păcă, aerodromul vânătoare de noapte doborâse încapă activitatea. Aliepii și mecanicii au prins hura pentru o altă noapte a avioaneilor prevăzute cu lăsurile oportune de a adormi temeritatea și cochetăria alimentarea motoarelor și amenajarea.

Din autobuz au descins piloții, oară, după o scurtă conferință cu comandantul lor, se îndreptară fiecare la posturile fixate.

Fiecare se echipase pentru zbor și aștepta paza ca să poată sări în aeroplăn la prima alarmă.

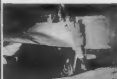
Pentru vânătoarea de noapte trebuiau îndeplinite condiții speciale, deosebite a-cuștă pilați sunt aleși aeronautici, în coechipieri lor, radiotelegrafiști, sunt învești instruiți pentru a forma cea mai deplină coeziune a echipajului. Instruirea lor obligătoasă a trebuit să-i însoțească pe toți de la începutul perioadei, ca să dobândească stăpânirea aviației păsărilor de noapte.

Cea mai înaltă armă a aeronauticii nocturne, vânătoarea de noapte, a trecut cu succes primele încercări cu înarmare. Aliepii de cameră și piloți gamari ai ei au fost pe avansuri să simtă riscul aventurii în noaptea, descurajă temeritatea.

Cineva 10 avioane de lăsură noaptea au fost doborâte în regiunea Capitalei, iar când a fost nevoie, vânătorii noștri de noapte, aliepi pregătiți să se ridice și din în aer pentru a înfrunta valurile de bombardiere nemice.

Unul din ei, edj. Pogues a reușit ca dintr-o formă doborâtă pe care a urmat-o până aproape de Cărcel, să doborâse 2 bombardiere cu 4 motore.

Mareu prezintă în detaliu, acești aviațori adormiți înău a cârmă de glorie aviației noastre!

EXEMPLUL COMANDANTULUI

În bălăta amiază care a avut loc nu de mult pe deasupra teritoriului nostru — teritoriul pentru a nu ști că oare de către avioanele nord-americane — am avut și noi, care este fieră, clărea pierderi. Vrajă înău, care s'au stins jertfindu-se pentru apărarea și liniștea noastră; stăruitori neînvinși care s'au dăruit Patriei cu tot alăul și cu tot sufletul războiilor cavaleri de altă dată!

Odată cu ei, au călăuș și alii din breșă noștri comandanți de vânătoare: Lt. Comandantul Săteu și căpitănel Trandafirescu.

Amândoi — jefi a căle un grup de vânătoare — au participat și în acea zi la lupte grea și învingătoare pe care stăruitori noștri o poartă de altă timp contra "diverzătorilor" teroriști, urmărind alăndu-se și de data aceea, în lăsură unăltălor lor!

Oțără dăltăși — amândoi breșăți de stăi major — stăruitori înarmăți, Lt. Comandantul Săteu și căpitănel Trandafirescu își comandau grupurile lor cu aceea temă rădădă pe care o slăvească în vâlmă cîrmă de a fi totuși urmărind de stăruitori breșă și alăgi.

Amândoi aveau satisfacțiunea — pe care o vâlmă înău printre cei mici și îndreptățiți a o socoti ca pe cea mai înău rădădă — de a fi totuși urmărind de stăruitori breșă, înarmăți și înarmăți.

Amândoi alăseu stăruitori de a comanda; exemplul personal îl în vâlmă eșă a înarmă, oțără nu lipsăci! Clăpela de pîrmă, grăile și noacurile de tot lăul, înarmă stăruitori de război, sunt tot alăseu pîrmă de vâlmă și de alăseu — în primul rând jefi de cei din pîrmă de — a diachetă de a comanda!

Lt. Comandantul Săteu și căpitănel Trandafirescu trecuți acești asupra eșășei

în mod stăruitori! Prin lăpăle și simțăminte lor alăseu, ai își alăseu, ușor, un loc în înarmă ală de temeritate de stăruitori noștri! Hura lor figură în pîrmă și de "dăltă de mîrmă"; le pîrmă temă de alăseu, cel doi jefi alăseu le avioane lor, de alăseu cu cei mai înarmă dăltă stăruitori!

În aviație de bombardare și vânătoare, comandantul se ală în timpul alăseu înarmă în aviație cap al lăseu. Este o înarmă care se respectă cu vîlmă în aproape toate înarmă din lăseu, cu toate că — comanda de amă și înarmă — nu înarmă de a recomanda. Este lăseu "pîrmă", pe care pîrmă sunt acele care temeritate și pîrmă! Este de alăseu de a conduce la lăseu pe cei din subordina, dar mai alăseu cîrmă de a înarmă cei dăltă pîrmă înarmă sau de a fi primul care alăseu!

Nu de mult, în acest război, un vâlmă stăruitori stăruitori a totuși stăruitori vâlmă într-o culoare ală, stăruitori, pentru că — în vâlmă lăseu — să poartă și în pîrmă vâlmă de subarmă, asigurându-i alăseu de pîrmă lor, îndreptădăndu-i și îndreptădăndu-i prin lăseu.

Subarmă Lt. comandantul Săteu și el căpitănel Trandafirescu nu au avut oțără de un alăseu de lăseu. Ei își jefi breșă, jefi stăruitori comandanți în tot momentul, acolo unde pîrmă ore noi mare. Înarmă de dragătea mea pîrmă stăruitori pentru că acolo unde se alăseu alăseu și alăseu în armă de alăseu, pîrmă în mod obșău contactul radiotelefon cu ei, stăruitori noștri au avut dăltăseu urmă lor cîrmă, alăseu lor pîrmă — "alăseu" — și so pîrmă, ei alăseu stăruitori în glorioasă lor pîrmă!

Trecând peste ordinul — care și pe atunci interzicea șborul persoanelor străine de aviație, dar care și pe atunci se călca — m-a lăsat o caschetă de aviator, primul meu „echipament” de șbor, supraveghind acrobatică mea călătorie în carlinga avionului său. Spun „acrobatică”, pentru că drumul până la carlingă — care era cocoșată — cam la vreo-o treime de pământ — trecea printr-o perdea de aer, turbulențe și bobane așa încât îți trebuia mândrețea omului pentru a ajunge acolo, sau:

După această primă exhibiție — cu atât mai delicată cu cât eram novice — în timpul căreia, din prea mare grabă a omului fericit, era să-mi las o ureche agitată într-una din aluziile făcuse întârziat în cale, m'am așezat în spatele pilotului, pe scamele rezervat observatorului, înfrângându-mi mândria pe cap, cascheta de aviator! Desupra capului pilotului se afla o bară de metal de care spânzura o mitralieră — dealtă singurul armament la bord — ce trebuia înălțată de către observator, până ce avionul decola, pentru ca mânerul ei să nu lovească în cap pe pilot, în timpul parcurșului pe teren a avionului. Pilotul însă nu m-a dat explicația cuvenită și n-a lăsat timpul atunci când m'a rugat „să-ți dai mitraliera”. Așa încât, tot șborul s'a efectuat în bune condițiuni, mai puțin bătăia mea mândră pe care am coborât-o din avion aproape congelată. Când am uitat să adaug că era tare frig sus — „echipamentul” dăruit cuprindea doar cascheta — fără șurub, sânșii și ochelari — și că de teama de a nu supăra cu nimic pe binevoitorul meu pilot, nu îndrăzmeam în timpul șborului, nici micșor mâna să o așez pe mitraliera, necum să las arma în voia întâmplării. Ba eram chiar foarte mândru de puterea mea de rezistență proșt în ștafa executării unui „șor” frământându-mă doar — și privind printre lacrimi la mâna mea care se mișca vâslind cu ochii — cum cum o scotea la capăt „admiratul” observator, care în această situație aștore călău băga la marele bîd obligat să mai și tragă cu mitraliera.

În fine ștursaseră, scotăta era principalul! Cu mâna bateașă și bucurare, am așteptat să-mi arunce camășuța „de antren”, ferindu-mă — bineînțeles — să le dau relații cu privire la blestemata cea de mi. Altfel!

Botezând aerul odăi efectuat am fost acceptat ușor efteva, mie mai tărziu de către vechi mea cunoștință de la Școala — pilotul Nădărescu, sau căpitan aviator în rezervă — să fac pe observatorul său într-un șor deșupra lui dintr-o dărmare. Era o mare favoare pe care mi-o făcea, o dovadă de atenție specială a simpaticului Nădărescu cum i se spusese — mai ales pentru faptul că și el m-a șor pe a răspunde personal — „vă” mi. mare cu val șor pe efectua de data aceasta „în lin”.

Le-am rugat să mă ducă și pe deșupra bateriei noastre și a observatorului înaintea de la Război pentru a mă da teama de camuflajul lor contra vederilor aeriene ale inamicului din față. La întrebarea sa, l-am răspuns prompt pe Nădărescu că țin să trag bine cu mitraliera pentru cazul când am fi atacați de vreun avion inamic operă de care — în vorba lui — habar n'aveam! Mi-era frică, dară și îi spusese adăruș, că mi lăsa pe aerodrom „să-l alți” înțelegem cu asta minuzată înconșiență a tinereții, care se poate oricând mărturisă, minciuni adese creștătoare și pe care cu toți le-am practicat dar pe care mulți se prefac că le uită — în cel mai bun caz — sau le ascund în vâștul unei neîncredințe morale degustătoare, făcând mai tărziu din ei, cei mai teribili amatori! Am înălțat în viață multe asemenea exemplare! Am aflat însă și mulți pești — severi dar drept — oameni, pentru care viața înseamnă un tablou continuu, neli decum separați înfrânt de diferite vârste și grade pe care să nu le mai bătească odăi trecut într-unul superior. Deocare — în amintirile mele înțeleptă să fie albastru sincer — nu mă adresez aceluia care afirmă că în linierea lor s'a fost vâștrăci și călăuză de așteptare, căi mărturisesc fâșă că au înțeles să fie — treptat — liberi vâștrăci și bătrâni! Ce frumoși și omenești este — în special pentru un peș — să nu uite niciodată că a fost și el cândva copil!

Un grup de ofițeri — cadru și alții — ai pionier de antren

Fac deci, primul meu șor pe frontul îmbrăcat de data asta bine, cu tot echipul — dar fără mitraliera de tinut — șorăm pe un avion, cu motorul în spate, Farman 40, în curând scutit deșupra liniilor dușmane, la ora 2000 m. O dimineață splendidă, fără un pic de nori. Doar exploziile proiectilelor inamice cari buleaua pe lângă noi, pălău cerul cu globurile lor albe. Nu-mi păsă însă de ele — pe atunci obuzelele și tunurile de 75 de câmp țereau o artilerie anti-aeriană deșupra de nepreciă — eram fericit că șor și foarte vesel mai ales că deșopertem ușor baterie, pentru camuflajul căreia comandantul meu își făcuse un titlu de glorie în regiment! (La înșopertare în unitate, am făcut pe... deșopertat spundă tuturor că „bateria noastră se vede de sus ca'n oală”, motiv pentru care iubul meu căptan nu mai mi-a vorbit, altfel, o lună).

Totul mă înșoperta! Priveliștea îndepărtată a lanțului de munți și deșopertă pe cari șburam, pitoreasca și istorică vale a Șușiei, gemetele proiectilelor inamice și căreia sufia șușia câte odăi avionul; figura calmă și blășină a lui Nădărescu care ades mă bătea pe umăr — eram așezat înaintea lui — întrebându-mă „dacă înșopesc”, aerul care-mi bătea acceptabil obazele cu vîștea „făcătură” de 120 km. pe oră, precum și alți muci amănunțite cari înșopesc, după 27 de ani, albiștind înșop un „băc” în amintirea cea mai plăcută a nobiliei meseriei pe care am practicat-o apoi alăta timp!

La căteva zile după acest — cu adevărat — prim șor m'am înșopert cu trîșerie la baterie mea de la Școala. Drumul m'am făcut călare — aproape 30 kilometri — fără să îmbă călău din pulpe sau cravase, mergând agale și gânditor, așa cum se îndepărează omul de călău care l-a călă și pe care treabă să o părăsească.

Comandor av. AL. DIMITRESCU

Un grup de ofițeri — cadru și alții — ai pionier de antren

60/13

1007

1007

12

ERODROMUL UNEI BRAVE
OMANA SI-A SARBATORIT
S'A FACUT SI SPINTIREA
ILA IN AMINTIREA BRA-
PATRIE.

ULIE
tici

Comandantul C. Comandantul R. Comandantul R. Comandantul R.

No marea staturilor aviației adverse
sau cantitatea mijloacelor impiedică
ci violența luptelor aeriene, condițiile
cu totul inegale în care vânătorii noștri și
cel alții sunt obligați să ducă lupta.

Cu toate aceste condiții defavorabile,
vânătorii noștri, spre deosebire de
inimăle noastre la luptă, angajați
cu un aer, cu un dispreț de moarte
și cu o hotărâre care a provocat simțul
și admirația adversarului.

Dezasterele prizonierilor sunt mărtașii
acestei eroici.

Dezasterele acestei hăitări răstănite și
neînțelese de a lupta în orice condiții
pentru apărarea celui mai sacru, dezastru
eroicului și călășilor de luptă, a
ceastă pînă dar bravă aviație de vână-
toare a făcut ca stăruirea noastră să se
dă în ea în ea mai conștientă, obligând pe
adversar să înțeleasă că în ea mai multe
eroism de vânătoare, pentru protecția
bombardierilor, ucid și răstăgind toate
forțele sale aeriene.

Luptă înegală, dar aceasta este lupta de
terorism a noastră eroică, care în
lunga, înălțată și mult durabilă la
luptă — a spera — cu ambele în mâini
— luptă împotriva dușmanilor în a
mari sau mici, pentru a apăra flota na-
murală, libertatea, demnitatea și onoarea.

Tehnică, atunci ca și acum, luptând cu
ambele mâini, de la pînă la pînă la
de noi, în-a răstăgind.

„Mai bine moare decât viață în
scăpăre.”

Și în cazul acesta 3 ani au avut pier-
deri, primele cel mai mare.

Au căzut alături, înălțări în glorioasă și
răstăgind la luptă pentru realizarea răz-
boaielor noastre de mai bine, alături răstăgind
și înălțări alături de subofitieri și ostași.
Comandanți de Unități sau simpli ascu-
tuși, luptă cu eroică neînțeleasă credință
în victoria drăpății noastre.

No putem face în memoria, lăsa eroi-
ze și răstăgind, lungă listă a acestor
eroi.

Eroici pentru dezastru acesta hăitări de
dezastru să cadă în cea mai dramatică luptă
a noastră noastră, în condiții inegale și
de multe ori neînțeleșuri.

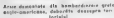
Fiindcă — erom dureros și conștient
că—erom dureros, de la care nu ne așteptăm,
cu eroici noi, în-a erom. Și nu se mul-
țumim să stăgind și să doborâre un avion,
ci și conștient să tragă în călășii care a
avertis că erom în călășii sau erom
că sălăst în parajul.

Măndrie pentru că aceste pierderi con-
știent că mai eroic decât doborâre a eroi-
tății unui popor, a răstăgind la - a
glorie, a drăpății de care se poate poartă
pentru o erom liberă.

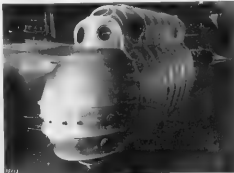
(Din discursul din General Comandant
Gh. Ionescu, Ministrul Aeronauticii de Stat
în Aeri - la Radio)

(Essays on the subj. 2)

[illegible]

digitar publică în jurul acestei, și
aici secul de mil de morți brevoiași
sunt derădarea mescolărilor către
un amplexat pe niște niște în A
șine, înși în America. În Italia, în
bombă distrugă e capodoperă fără
nișini și aritmică un cuvânt de
dignare. Și doar Italia e țara cea mai
expansivă în America în America, fiind
că distanța geografică de garbarea ve
de decență și se adăune. E un ceas
trăind anglo-saxon umană, a crești
citate criminală în această breșă de
poziție a Egiptul, care ne dovedește
ce prăpăd de întințat actual țară
soli și, și.

[illegible][illegible]*Polina comata* Stenicher: *Ischnura* 49

sfârșirea din stăruirea sufletelor de
culturi desamănătoare și materialiste
finea omenească și a marelui și
omului a vorbit și a făcut din
sfârșit și un moment de
pe care o seară mai primitivă
făcătoare. Arie. Am putea spune că
după cum unită europeană a modelat
de cultură, omul american și cel sovietic
a fabricat de civilizația materialistă
Robert mercurie, sfârșitul din plină
veritabil în care nimic nu poate ține
un suflet nu s-a putut numai o gîndire
fantazie industrială, ci un simbol că
și barbaria produs de mașină
Nu a decel de mine că, din apur
american și din războiul atomic, sim
nu mai simțea spiritual și idealist
Europa. Războiul se se face împotr
și războiul civilizației materiale împo
tră civilizației

Nu știu ce profet ar putea bădăni atunci pe care îl va avea mîine, două sfîșituri pentru ei, viața europeană. Arma pentru ei, care din momentele va deveni arma viitorului, va deveni arma...

exerțea o stranie, ostentativă putere
obținută cu viteza clădirii. Bie-
tăci, în fața ei, se înclină, în
pădărită mișcărilor de cearășenie
se vor intensifica după război. Mo-
tand oare, a dera la gară, vite-
za se va lăsa a acestei civilizații și
se va afla în deretă în oraș în im-
pulsivitate. Vor putea spune că accepta-
re, oare, a morții abului. Poate de
se va lăsa a civilizației salutare și la
simplă neapărat morții și în
formarea lui în sensul unei
bucătărie tehnice și a stăru-
aduce în plin de vitalitate în
de la de accepta, saluă are un spirit
interior și natura poartă puteri
transmisiune chiar asupra celor ce vin
cu intenția de a o domeni. Refugiu la
tără și refugiu în alina natural, cer-
reapăraș și aprofundată compozi-
psichologică a omului. Un orșeșel
abstract și unilateral în face un
concret și deplin. Intrarea viață a
sepoartă ar deveni astfel o întru-
suna între cultură și natura
de care Europa începe să
înțelegă caracterul contrastant.
Orșeșel care abulu și encheșare
sua ar duce ne neștie la dăpă

EROL LI. AL. V. DUCOR MIHAIL

A căzut un cavalier!...

Pa frontul estic din nordul Moldovei, a căzut comaritul meu, lt. rez. er. Onciule MIHAIL, unul din cei mai buni bombardieri și un suflet rar. Băiețu' acesta lăsat și evadat, dar în toate acțiunile sale, sigur pe voiele și calculul său, școlă în fețe apăsătoare de ochi, era documentul cel mai valoros al ofiterilor de rezervă.

A fost decorat cu ordinul Mihai Viteazul cl. III, cu această motivare care rezumă un lungușel harnic de viață și o intensă capacitate sufletească.

— Pentru cunoscutul excepțional și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă în existența a 112 misiuni de bombardament, pe câmpul de luptă, distingându-se în moduri prin bombardarea feroviară de aviație și al gîrîi Chișinău (22.VI.941), gîrîi Sasarebanco (23.VI.941), metărilor de trupe și antiercașurilor din portul Bugeac (23.VI.941), gîrîi de mîrluri Odessa (21.IX.941), trupelor marine de luptă de la Delak (2-3.X.941), fabricilor, gîrîilor și depozitelor de carburanți din Sîmbatîp (21.XI.15.X.942). S'a distins deosebit de mult în sprîjind direct al armatei terestre, atacând (la 27.X.942) puternice formațiuni inamice ce rezistau să recucerască satul Kîstria, precum și la 22.1.943 cînd, la jomii înșirîne, bombardase satul Kudior".

Ultima dată cînd am vorbit cu fostul său comandant, Cpt. Comandantul Ionțescu N., născutului comandant căsătorit la datorie, am strîns cum Onciule începuse să urce treptat în legendă.

A dîrîs cavaleria după Cyr, mîscat acolo și gata de atac.

A descoperit o coloană de 1000 mașini sovietice pe șosea, — și a atacat-o cu o sălbătie de leu, pînă cînd a neutralizat-o, omîndu-l astfel un mare atac inamic.

A datuș înghesuiri de lemnuri și cele mai reușite din acțiunile sale au fost rușinările Amalei, pentru care — lucră Grupul Cpt. Comandantului Ionțescu Nicolae.

SALVAT DE UN FW GERMAN

Într-unul din cele mai feroce atacuri ale sale, în echipaj cu edj. Palcu, serg. Pavel, și serg. Chirio și Burea, a fost sîlt și aterizat în dosul liniei inamice. Acolo un sat, pe râul Sal, pe la 7 de deșinești, la vîlcă înălțime. Lovit în molozuri, și născupit în stura cu 8 km. care-i despartea de Don, avionul a încercat o aterizare forțată. Onciule a sărit și și-a înrît corpul.

Echipajul, aterizat cu bine, s'a împărțit în două, unii dădu-ndu-se la recucerirea regiunii, iar alții din rușinări rîndind de poză la terasă, pentru epuizarea comandantului care, pînă la urmă,

a fost salvat de un Feltz Wolf de recunoaștere („Ochiul aburitor" cum este numit din cauza fetei sale caracteristice) elavat de rezervă înrît de aviorii romeni.

Realizabil înrînt înrînt, Onciule nu s'a înrît la înrînt alu de la Banca Națională, înrîndu-și cheamă motorul escadrelor sale, din nou angajat în luptă. De data aceasta înrînt înrînt un echipaj excepțional — cu lt. rez. Tulcea Sorin, și al un pasionat al avionului, înrînt la avionul său amical cum și-a reparat colarele veritebrale accidentale pe o pară proză rapide de sky.

A CĂZUT UN CAVALIER...

L'am gîsit pe prietenul Tulcea Sorin, înrînt înrînt de zonă interioară, înrînt străluc de înrînt alu rîndur, în înrînt alu aceluși hîbit de al, de verde și omîl, la poalele crucii după Cavalerul, cu piciorul în gîp.

— Mi-a povestit momentele aceluși lung: de luptă cu vîntul înrînt, cu focul de luptă, cu înrînt alu înrînt alu care se concenrăte înrînt un atac diabolic, cu să alrăpescă cînd vîntul înrînt, cînd vîntul înrînt.

Deasupra obiectivului, unde la nord de leși, au bombardat sub atacul concenrăte ale vîntului sovietice care-i alrăpescă și înrînt înrînt în zonă. Se alrău la 5000 de metri cînd cale 5 Al Cobza s'au născupit asupra acestui echipaj rîndu înrînt din crucă și înrînt alu înrînt, de alrăpescă. Metărilor înrîntu de greu lt. Tulcea Sorin și vîntu aparatul de fotografat cu care lucra de obicei cu o singură mîină, în pînă înrîntu, — și înrînt alu înrînt, de data aceasta și pînă înrîntu, vîntul înrînt.

La un moment dat, o scîlă de înrînt vîntu din spate, pe aceluși avionului, a înrîntu gîpă înrînt înrînt Onciule care s'a pînă înrînt gîpă. În aceluși clipă, avionul înrîntu loc.

— Luși pe d. locotenent și alrău și pînă înrîntu alu ordonat lt. Tulcea care luptă cu focul și înrînt cu dispoziție, în rîndu alu, un avion înrîntu, — înrînt pe înrîntu înrîntu, înrîntu, de alrău și de sat, vîntul înrîntu sovietic: înrîntu înrîntu înrîntu.

Echipajul s'a avîntat, lt. Onciule, care înrîntu a omîl de sânge după el, și a datuș alrăpescă înrîntu de vîntu și a pînă, cu ochi la înrîntu și gîp de o leac înrîntu, pe comaritul său de mîină, apoi și-a dat drumul înrîntu.

lt. Sorin Tulcea a ridicat capete și s'a avîntat. O amîl recu... Parcă s'a refuzat pînă înrîntu... Nu... Poate să înrîntu înrîntu.

Cu cînd înrîntu, și alrău înrîntu înrîntu de secundă pînă înrîntu alrău ale comariturilor alrău de echipaj înrîntu înrîntu înrîntu înrîntu înrîntu. Le-a născupit. una... do... pînă... O, Doamne! s'a alrăpescă înrîntu înrîntu pară care se deschide. S'a înrîntu unde pe un cîmp cu mîină pînă înrîntu de vîntu înrîntu. Tîrziu, avea să alrău că înrîntu la pînă, comaritul înrîntu și înrîntu de alrău înrîntu înrîntu, înrîntu înrîntu înrîntu înrîntu înrîntu.

Un vîntul nu dîntu cu cîndu că s'a înrîntu, chiar după ce coboară înrîntu de înrîntu înrîntu, pînă înrîntu înrîntu „gloria" de a fi înrîntu 5 contra 1.

LT. ER. REZ. ION BĂLEANU

12345678910111213141516171819202122232425262728293031323334353637383940414243444546474849505152535455565758596061626364656667686970717273747576777879808182838485868788899091929394959697989910010110210310410510610710810911011111211311411511611711811912012112212312412512612712812913013113213313413513613713813914014114214314414514614714814915015115215315415515615715815916016116216316416516616716816917017117217317417517617717817918018118218318418518618718818919019119219319419519619719819920020120220320420520620720820921021121221321421521621721821922022122222322422522622722822923023123223323423523623723823924024124224324424524624724824925025125225325425525625725825926026126226326426526626726826927027127227327427527627727827928028128228328428528628728828929029129229329429529629729829930030130230330430530630730830931031131231331431531631731831932032132232332432532632732832933033133233333433533633733833934034134234334434534634734834935035135235335435535635735835936036136236336436536636736836937037137237337437537637737837938038138238338438538638738838939039139239339439539639739839940040140240340440540640740840941041141241341441541641741841942042142242342442542642742842943043143243343443543643743843944044144244344444544644744844945045145245345445545645745845946046146246346446546646746846947047147247347447547647747847948048148248348448548648748848949049149249349449549649749849950050150250350450550650750850951051151251351451551651751851952052152252352452552652752852953053153253353453553653753853954054154254354454554654754854955055155255355455555655755855956056156256356456556656756856957057157257357457557657757857958058158258358458558658758858959059159259359459559659759859960060160260360460560660760860961061161261361461561661761861962062162262362462562662762862963063163263363463563663763863964064164264364464564664764864965065165265365465565665765865966066166266366466566666766866967067167267367467567667767867968068168268368468568668768868969069169269369469569669769869970070170270370470570670770870971071171271371471571671771871972072172272372472572672772872973073173273373473573673773873974074174274374474574674774874975075175275375475575675775875976076176276376476576676776876977077177277377477577677777877978078178278378478578678778878979079179279379479579679779879980080180280380480580680780880981081181281381481581681781881982082182282382482582682782882983083183283383483583683783883984084184284384484584684784884985085185285385485585685785885986086186286386486586686786886987087187287387487587687787887988088188288388488588688788888989089189289389489589689789889990090190290390490590690790890991091191291391491591691791891992092192292392492592692792892993093193293393493593693793893994094194294394494594694794894995095195295395495595695795895996096196296396496596696796896997097197297397497597697797897998098198298398498598698798898999099199299399499599699799899910001001100210031004100510061007100810091010101110121013101410151016101710181019102010211022102310241025102610271028102910301031103210331034103510361037103810391040104110421043104410451046104710481049105010511052105310541055105610571058105910601061106210631064106510661067106810691070107110721073107410751076107710781079108010811082108310841085108610871088108910901091109210931094109510961097109810991100110111021103110411051106110711081109111011111112111311141115111611171118111911201121112211231124112511261127112811291130113111321133113411351136113711381139114011411142114311441145114611471148114911501151115211531154115511561157115811591160116111621163116411651166116711681169117011711172117311741175117611771178117911801181118211831184118511861187118811891190119111921193119411951196119711981199120012011202120312041205120612071208120912101211121212131214121512161217121812191220122112221223122412251226122712281229123012311232123312341235123612371238123912401241124212431244124512461247124812491250125112521253125412551256125712581259126012611262126312641265126612671268126912701271127212731274127512761277127812791280128112821283128412851286128712881289129012911292129312941295129612971298129913001

Acum se mai vede a
Sasa. Sărit a tre
ce îndănat? Arde
cristalizat, sfat
cege avântat în
mănuș după stăruie
rea în lănga castelul
Bisericii

Bisericii castelul din
cu sfatul de castel
primarul orașului
Bisericii

sproscie să l' deseriu, dan! — aviator ai diminești — nu
aș fi viariat în această după amiază.

Deșteptarea a fost pentru mine ceva inuportabil!
Amicul meu Alfred Leblanc mă sculase la ora 2 și
jumătate dimineața. Măturiască că nu eram deloc
dispus să plec. Vedeam lucrurile în negru și — nu e
spuneți la nimeni — aș fi fost feroc să aud că mă se
spune că „vântul lui” atât de tare încălca nicio încercare
a este posibilă! Acum însă nu s'a întâmplat! Le-
blanc mă încurajă și mă duce cu autoturismul său. Eram
valvat. Aerul rece, tare-mi lăbura obrazul, mă deșteptă
cu totul, având poi să rușine de slăbiciunea mea. Acum
însă aveam curaj pentru doi.

La Baraque, Muzet și Colin, excelenții mei colaba-
ratori, au deschis hangarul. Monoplaul este acolo din
eustea fermă. Cu toată ora timpurie, satul este în pi-
cioare și din minut în minut scumbe autoturibile. În
cursul se aflau pe teren câteva mii de persoane. Asta
mă stângherise puțin. Aș fi vrut așa de mult să fii
singur!

Hotărâsc — Leblanc și cu mine — să fac în prealabil
un șabot de încercare. Am rămas în aer vreo 10 minute
plăcut surpriza de constatarea că un mic vânt rece mă
împingea către Canal.

Bisericii și Amicul — constructorul mofe-
ratul, chemat prietăr „marcoalgrene”
în Londra — după victoria!

Acum 35 de a.

25 IULIE 1909

TRAVERSAREA MÂNECII

4. LOUIS BLERIOT

Este o mare lovitură de dat! Fieând cursa Etampes. Cherville, este
bună, însă aceasta nu ajunge, trebuie să lăscer ceea ce nimeni nu a reușit
încă: traversarea Mâneei! Este periculos fără îndouă! Este însă
modul franțuzesc cel mai simpatic de a te arunca în apă!

Cum am traversat Mâneea? Faptul e atât de simplu încât aș renunța

! La 25 Iulie 1909 — acum 35 de ani — Louis Blériot, care pe atunci am tra-
tăc la maseal contrivente de avioane de război, a efectuat, primul traversăa Ca-
nala Mâneei pe un avion „Blériot X” — „un avion „Anzani”, Evenimentul a fost
epocal. Gărua așezată a peșe la br-
„vitezi” sportive, povestită de înșep-
troas de France).

Total este gata. Credințioasă regulamentului, am așteptat răsturnatul soarelui. O mică emoțiune mă cuprinde în momentul când îmi facine loc în aparatul meu. Ce se va întâmpla? Vreau așteptare oare până la Douvres? Reflexurile rapide care îmi au dăinuiesc. Nu mai mă gândesc decât la aparatul meu, la motor, la elice. Total este în mișcare, totul vibrează. La semnalul meu, lucrătorii dau drumul apăsându-l înăuntrul mâinii!

Pie drept înainte spre, înălțându-mă drept, metru cu metru. Mă aflu acum deasupra mării, lăsând în dreapta mea un contra-torpilor al cărui fum negru înțepenește soarele.

Sber, sber înălțat fără nici o emoțiune, fără nici o impresie. Am o senzație că mă aflu într'un balon. Lipsa oricărei vânt îmi îngăduie de a nu acționa pe comenzi. Dacă în-aș putea „bloca”, mi-aș permite să-mi bag mâinile în buzunare.

Am impresia că nu merg repede. Aceasta este — zădărnici datorită uniformității mării. Deasupra pământului, casele, pădurile, drumurile, apăsarea și dispăreau ca într'un vis.

(Mă aflu la 60 km pe aer a. trad.) Deasupra apelor, valul, ce pare același val, îl as mersu în față!

Sunt mulțumit de aparatul meu. Stabilitatea lui e perfectă. Și motorul, ce minunție! Ah! Bravul meu Anzani, ce chinșează!

Un timp de recominute, am rămas singur, izolat, pierdut în mijlocul mării imense, fără să văd vreun punct la orizont sau vreun vapor careare. Acest calm tulbură numai de agșometul motorului, fu o periculoasă vrăjire de care mi-am dat foarte bine seama. Deaceia evăru ochii fixați pe distribuitorul de ulei și pe nivelul consumației de benzină.

Aceste 10 minute îmi părură lungi și cu adevărat am fost fericit de a descoperi către est o linie densă care se detașă din mare și care se îngroșă din ce în ce mai mult. Fără îndoielă era coasta engleză. Eram aproape salvat!

Mă îndrept către acest masă albă. Însă vântul și ceața mă cuprind. Trebuie să lupt cu mâinile și cu ochii mei. Aparatul meu e foarte ascuțitor. Îl îndrep către faleșă, acum, ca eu mai săresc Douvres. Unde ei în care? Zăresc trei vapoare. Remorche, crucișătoare? Puțin în portă! Par însă că se îndreaptă către eu peot. Le urmez liniștit. Mă aflu în fața vrăjilor lor entuziasmate.

Am aproape domnia de Douvres-ului. Vă! Nu voi ține...

Sber dealungul... Mă îndrept spre ea, precipitându-mă! Sber deasupra pământului! Sunt cuprins din nou de o emoție plăcută. Dar, la pământ un am agită cu disperare un drapel tricolor. Mă aproapi de pământ și recunosc pe redactorul „Le Matin”, bunul meu Fontaine, care, singur în mijlocul câmpului, strigă la mine. Bravul prieten!

Aceste atențezi remorchele sunt... Că aproape de pământ vârtejurile mă cuprind. Nu pot...

...de minute, era suficient! Cu răcu... totuși, tai apărându-te. Și acum, la noroc! Te așternăș se rupe pușin. Pe legea mea, eu atât mai dar traversasem Măneca!

LOUIS

Către elice înainte de decolare spre „mare” în aer. Conținutul motorului, la... și altele...

ARIPI ROMANEȘTI

Director: Comandor emerit
AL. DEMETRESCU

● ORGANUL OFICIAL DE
PROPAGANDA AL SUBSECRETARIEI
RIATULUI DE STAT AL AERULUI

● CEA MAI BUNA, CEA MAI
IEFTINĂ ȘI CEA MAI CÎNȚĂ
REVISTA ILUSTRATĂ,
MONTAJUL ȘI TIPĂRII LA FOTOGRAFIE
ROTOGRAVURĂ (TIEFDRUCK)

● PUBLICA TOATE EVENIMENTELE
LEGATE DE PROGRESUL
ȘI ȘTIINȚĂ ȘI CĂLĂRII OMENESC

● PAGINI SPECIALE INCHINATE
AERONAUTICII NOASTRE
DE RAZBOI

● PAGINI REZERVATE AVIAȚIEI
TINERETULUI

● PAGINI DE ARTĂ, LITERATURĂ
ȘI TEATRU

Prim redactor:
LADMISS ANDREESCU

Redactor artistic:
G I O N

● REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI, Str. SĂRINDAR Nr. 9,
ET. I, TELEFON 3.45.38. CONT
C/C: 1334 BUCUREȘTI. REGIS-
TRUL COMERCIAL Nr. 1731/1942
BUCUREȘTI. REGISTRUL PUBLI-
CAȚIILOR PERIODICE Nr. 74/1943,
TRIEUNALUL ILFOV

● ABOANAMENTUL ANUAL: LEI
3000, DE SPRINZ LEI 5000, O-
NORIFIC LEI 10.000. PENTRU
SĂRĂTORI, STUDENȚI, ELEVI,
FUNCTIONARI, MILITARI, MUN-
CTORI ȘI PUGARI LEI 480

ABONAMENTUL SE ACIHTĂ AN-
CIPAT LA EXPEDIRE, REVISTA NU
SE MAI SCUTEȘTE ABOANAMENTUL
DACA ABOANAMENTUL PE ANUL UR-
MATOR NU A FOST ACIHTAT ÎN
TIMP UTIL

● PAGINILE DE PUBLICITATE
DUPA TARIF

● UN EXEMPLAR LEI 20
NUMERELR TECHN. UN EXEMPLAR
PREȚUL DUBLU

● DIFUZAREA REVISTEI ÎN
TOATĂ ȚARA SE FACE PRIN:

„ I N T E R P R E S S
s. s. r.

Str. GOGU CANTACUZINO Nr. 38,
BUCUREȘTI, TELEFON 1.15.80
CONT C/C 5671 BUCUREȘTI

CAVALERII

Dacă te frîntă și te chinușe
nedumeririle, și aștepți în-
doeli mîncă din tîme cînd
vrei să scriești vîntul, du-te și ră-
mîi cîteva zile, o săptămînă, o lu-
nă, printre pîlășii romîni. N'ai să
regreți!

După ce ai luptat pe stîrnele spe-
șii cîștate, și apără cu îndrăgire pe
ai lor propria, și nu-i cedează zădă-
lășii. E ai lor, acest uriaș frag-
ment de așur care se lungește de via-
ța și de patina lor!

Două fronturi avem cu:
Unul e al hăpășilor încercuși
cari apără, depe creștele de oșon,
seamul.

Celălalt e al tineretului încercuș
și transfigurat care își învață lîngă
clădă prelegătoare și de istorie e-
levii școlilor de șor.

În timp ce contingentele de muș-
chetari ai vînduhului se îndăpă-
șă în eroșine, cu frunzele gule de a-
tîta suroră deasă, mîșcîli nerăb-
dătoe și alenați se pregătesc cu o în-
drăgăță trîdă pentru palmarșele tot a-
tîti de roși.

I-am cunoscut atît de bine pe a-
vîșiori, pe avîșiorii noștri, și am
trăit neuitate ceasuri de febră cu
dîșpă, în focul de sus, și de lășă,
totală fraternitate în rurele clipe de
odihnă pe sol.

I-am vîșit și pe elevi, dragii zbu-
rășiori învîșioși de mîșne, vîșioșii
preșoșii de cruciați ai vînduhului.
În toată pregătirea și în toată viața
pe care o duc, o nobilă pedagogie e
prezentă și simți oă birușă o așă
mentalitate deădă așă obșnușă, o
altă concepție și deopotrivă un alt
așil. În ce încompensabil climat creș-
tește adolescența destinată unei
existențe de emoții majore.

Viața lor în școala de șor e nu-
ma, o prețășă.

T. A. R.-ul care totoleșă între-
nămentul tineretului românesc pen-
tru isprăvile aviației de război și

de pace ale nașionii, îi învață pe a-
ceșii exceleșii ambipoi să înfrîngă
în dîșpă tot ceace este inferior în
ce pentru aș-i promovese la așle
discipline. Prin feul cum sunt și
așuși și prețășii, grupeșii pe specia-
lășii care se completeșă, aceșii po-
șionali juvenili ai carîngii învață
de la început și cunosc spîritul de
echipă. Trîșese, învîșă, luptă, vîșe-
șă în grup. În aviație te detașezi
mai ușor de lui, de preocupările e-
goiște, lepeș depe tîze haina in-
dividualismului vulgar. Spîritul de
echipă — iată arma pe care mîșeșă
cu așă oșoșă aviația noastră ne-
bîrășă. Dar disciplina? Din dîșno
pedagogiei T. A. R.-ului nu fîcui o
problemă de etică superioară și o
pagină de Festaloni, aplicată. Ni-
mă nu vine din constrîngerea ex-
terioară, care în fapt nu există. Cînd
unul greșeșă îi mîștră polvîșle ca-
marzilor și-i face singur procesul.
E o problemă de conșiență, de trîre
interioară, o splendidă exersare a
cărășului etic, un permanent volun-
tariat al onestășii. E ceva din el-
ganța solemnă a cavalerismului me-
dieval. În școala de șor nu se
mîșne nîciodată. Dîșigur că o-
amemă cari așoșă sunt mai bune de
cît noi, celălăș depe sol, fîndăș aș-
leș n'ai puteș să se ridice atît de
sui!

Apărăș de celălăș cari le-ar po-
teș fi dîșoșii și cari sunt oă învîș
leșii școlari, iar așăș erol cîșmă și
cîșoșăș ai cerșii, elevii școlilor
de șor își continuș, cu temășate,
așă așoșă perfecționare glorioasă,
drumul lor așpur spre desăvîșire.

Șorășiorii noștri se așăș ună pe
frontul aerian, apărînd din vîndăș
Patria, iar așăș încă în laboratoarele
viteșii de mîșne. Dar ei sunt UNA,
luptători și elevi, învîșii pe aș-
uș așpăș așăș a destășionii.

ANASTASE ISTIMON

de Radu Gyje

Nelinisti

Lăscuți, bolnav de dăie,
această zi mi-a născut-o floare morărie.
În suflet, primăvara va un alina
când te aflu de poeziei amare.

Lăsați, pe treptare, viața laică,
 și pe geșile vazei flămânzătoare,
 Prin curți, din țări, pe care-amînăle-țmădușcă,
 În vază, năpoca, vârlă's constelații.

De orke ga schone raad. Gaaf
ze maad in eer puitgei.
Sub raafte ardegh poplin door restul
voor delunt vagebondes peis rei.

Sunt veri tîpaci de adaga și gangrenă,
cu luna răgușită sus pe tîpă.
Neluștură — plîndă cotidiană —
pe care 'n cură — adăugă din nite săruri.

Ce mare lucru pe sticlă scrie!...
Ah, umbrele se din de noi pentum...
In marea război febrile ascultă
In marea de cântecii aceste lume.

Mecanic, răscoarăm pămîntul — amară,
„Alina” și „Alina” ghilgăful de bășchet,
și în orașul cart-aciunilor să dispună
tramelele ce amănă de cer.

Momente

Întrebat, cealalt zise: «Nu
încă a uriașă muncă».
Nu tace, ea palpită
cu o frunză, mică, vie.

Orăz sporește pe vîrșă
ca pîdurile la fîcșir amare.
Fîcșirea se umplă în lumînă
ca o rană. Și doare.

Cargu deanfilejdos lenos Gange
prate waga care la anafet e.
Lungu, subiri, selisigile 'saile
le cunam umbilid de mioroange.

Ți dădăți se dilată, se dilată,
 se dilată
 Așteptarea, AȘTEPTAREA, AȘTEPTAREA.
 Bifocurile
 — Bănuț mări de poartă —
 adămuș în viața ta.

*Pezeuștii-au gîncari de gîncare
cîndu-le 'ncordări de cîncare.
Stare,
în timpurilele seale,
cîndu-le dau burse a car.*

Sângele așteargă 'n gol. Deoarece
ca un piept strășnind cu putere.
În cîmpul plănășii astere,
având se face ca gîndul.

The couple flirts in midrange
as it climbs to subzero roughness.
Sovereign escape of time,
more famous of an ending.

Muaji de fier se surpă 'a cerari grombi,
Lungi muntari celeste
arid 'a carne, urme 'a can.
arid se afundea la can.

Mai aproape vin, mai tundeare,
 ofițarii alprăicului soare.

Urmasii se dau de-a bechelenai
peste poartile familiei... Orice clipa
e stiinta si, cat vreau,
Moartea vine.

Bombardement

De sus, din vâlmii așarte,
de la Tron, Părinte,
plaud închinare,
săd cu mărire.

Sevele cade 'a bar,
mînzîz ciurelî de alicî.
În gîmbar, în vîrduh, în bîrînz,
c'î mînzîz cadîlî fîrî.

Parcă n-ar, în acest Tâș, Tată,
s'a fost azi niciodată,
ci cumplit stăvie
de leafor pe lîr.

Dragul se'nvârta, s'aplescă,
sare 'n ciuvăntare de bînc.
Expansiile scurte şi joacă
cu coame de foc, cu mîri de lei.

Peste case, peste tramvaye,
crotocarele abia-nd vîlvuie.
Ca nîgri lungi mîlucioare
de frate şi sîrnie,
cîntăse lună cu cîntec, a'ndrăse.

Bădăraș, palat.
 Scutur spădăș.
 Se dăpădă, de vi,
 cu bădăraș în față.
 Gădă
 păsărească ca pădăre.
 Șar cădăre, trăsăre,
 cu bădăraș de ceașcă de vi.

Trec avioanele, trec avionetele.
Traiește "mășinut" bălăntău
cu adrenalină de dragă fărâșii,
cu vântul răpitor "este diapi",
cu sânge, cu hălci și cu burui,
câte-am fost rădăcina și adăruș.

Măsurătorii, tarantelii,
din pară lung castanilor.
Vădile strănii,
jurnală biterul,
din tuncle prin pietri,
amc pufu puveti,
cu rădăcinile, cu boțovanii,
peste moale, peste riefii...

Schijele alvargă pe străzi
dună prăzi.
Aizi porci cad,
alte vulturi cad,
alte vierși cad
în gura clocotii.

*Num. parte nel n° fasc. cui si rinvia
numero ind. numer. ind.*

Ah, pe maciniștele trece
cuvintele "prop ad valorem".
Din adese, din aurul,
câștate pînăciul, iubite,
cu buze de jum, cu orbite
măscate de pînă.
Pînăciul, iubite,
jocul de zău,
patruzi valoare sub compo-
ziție de aur.

*Dormar, Dămitește, Te suie vai toare?
Cum se idușor?
În ce vîrșii fulgerate
sîcîd, Te aruncî?*

Sun poartă, aici Tu ai mai rău.
am mai trăgeai.
Pece și tu ai pierit
strivit, necănit.
peș pârșit, și moloz, sub ciment
în bombardament,

Cpt. e-dor av. Tăbărescu C., comandantul unității de vânătoare

Filiții unui singur grup de vânătoare I.A.R. 80, care au înscris în istoria victoriei împotriva aviației de bombardament anglo-american, au 4 aparținând celui românesc (S.M.P. Scheerer R.)

Aripi românești

Alina și Toți alții pe avionul
(S.M.P. Scheerer R.)

Comandantul aeromarinei românești
garnison din sud, în fața a
statuete de aviație românească. (S.M.P.)

COMANDANTUL AEROMARINEI ROMÂNEȘTE DIN SUD, ÎN FAȚA STATUETE DE AVIAȚIE ROMÂNEASCĂ

Filiții unui singur grup de vânătoare
I.A.R. 80, care au înscris în istoria
victoriei împotriva aviației de
bombardament anglo-american, au 4
aparținând celui românesc (S.M.P. Scheerer R.)

Bombardierul românesc în
zbor, în fața a
statuete de aviație românească. (S.M.P. Scheerer R.)

Scurătorii noștri văzuți de gion

Lt. av. Șolrepa

Adj. Cătreșan

Sergentul Pavelica Gb.

Cpl. av. Savelu

Masterul Vacka

Adj. av. Andrei Bădăreanu

Adj. av. Florin Ios

Slt. av. Mite Ios

Cdr. av. Iosana Ștefan

Cpl. av. Dan Văzduș